

ZA LITERÁRNÍMI PAMÁTKAMI

William Shakespeare

Romeo a Julie (V převyprávění Evy Vrchlické)

Dva šlechtické rody v italské Veroně – Montekové a Kapuletové – žily v nepřátelství. Na plesu pořádaném v paláci Kapuletových se mladý Romeo Montek a čtrnáctiletá Julie Kapuletová do sebe zamilovali. Po plesu v zahradě Kapuletových:

Světlá postava vyšla na nízký pavlán a Romeoovi bylo, jako by přezářila všechno měsíční stříbro, které zaplavovalo zahradu. Byla to Julie. Vzdechla: „Ach Romeo, Romeo, pročpak jsi Romeo? Proč jsi Montek? Zapři otce, zřekni se jména...Nechceš? Tak mi tedy přisahej lásku a já nebudu již Kapuletová.“

Mám na to odpovědět? Řekl si Romeo, ale neodpověděl. Ještě víc se schoulil do stínu. A Julie mluvila dál: „Vždyť jenom tvé jméno je můj nepřítel. Ty vůbec nejsi Montek, tys jen ty, ty sám. Co je po jméně! To, čemu říkají růže, vonělo by právě tak, i kdyby tomu říkali jinak. Romeo, svlec to jméno a za ně si vezmi mne.“

Tu se Romeo vymrštil jako střela: „Beru tě za slovo! Nazvi mne svou láskou a budu znova pokřtěn. A už nechci být Romeo!“

Julie se k smrti polekala. Poznala sice náraz hlas Romeův, ale bála se, aby ho nezastihl kdokoli z domu; to by přece byla jeho smrt.

Milenci se tajně scházeli a Juliin zpovědník a důvěrník mnich Vavřinec je tajně oddal. Po svatební noci musel Romeo prchnout z města, protože byl stíhán za zabití Juliina bratrance, kterého smrtelně zranil v souboji při pouliční šarvátkce.

William Shakespeare,
dobový portrét

Svatební den

Ach, koupila jsem lásku jako dům,
v němž ještě nebydlím. Jsem zakoupena,
leč nepřevzata. Tento den je dlouhý,
jak předsváteční noc je dítěti,
jež nové šaty dostalo a nesmí
je obléknout.

Z monologu Julie

Svatební noc

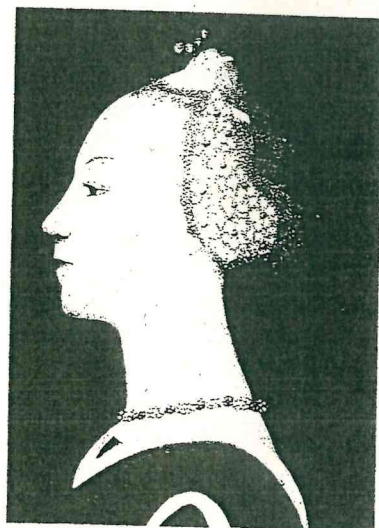
JULIE: Už mi chceš odejít? Je dosud noc.
To slavík zavzlykal, to nebyl skřivan,
kdo zprobdal tvůj přestrašený sluch.
Za noci zpívá na granátovníku.

Má lásko, věš mi, byl to slavík, byl.
ROMEÓ: Ne, byl to skřivan, skřivan předjitřní.
Slavík už spí. Hle, zlaté, nepřející
ty prsty dne, jak rozhrnují tmou!
Své svíce vysvítla noc a v mlží
kol hor se na špičky už staví ráno.
Když prchnu, budu žít. Když prodlím, zemru.

Úryvky ze Shakespeareova dramatu přeložil Erich Adolf Saudek

Paolo Uccello [učelo]: Podobizna mládika

Paolo Uccello [učelo]: Podobizna dámy

Juliini rodiče rozhodli, že dceru provdají za hraběte Parise. Nešťastná dívka žádá o radu a pomoc mnicha Vavřince.